

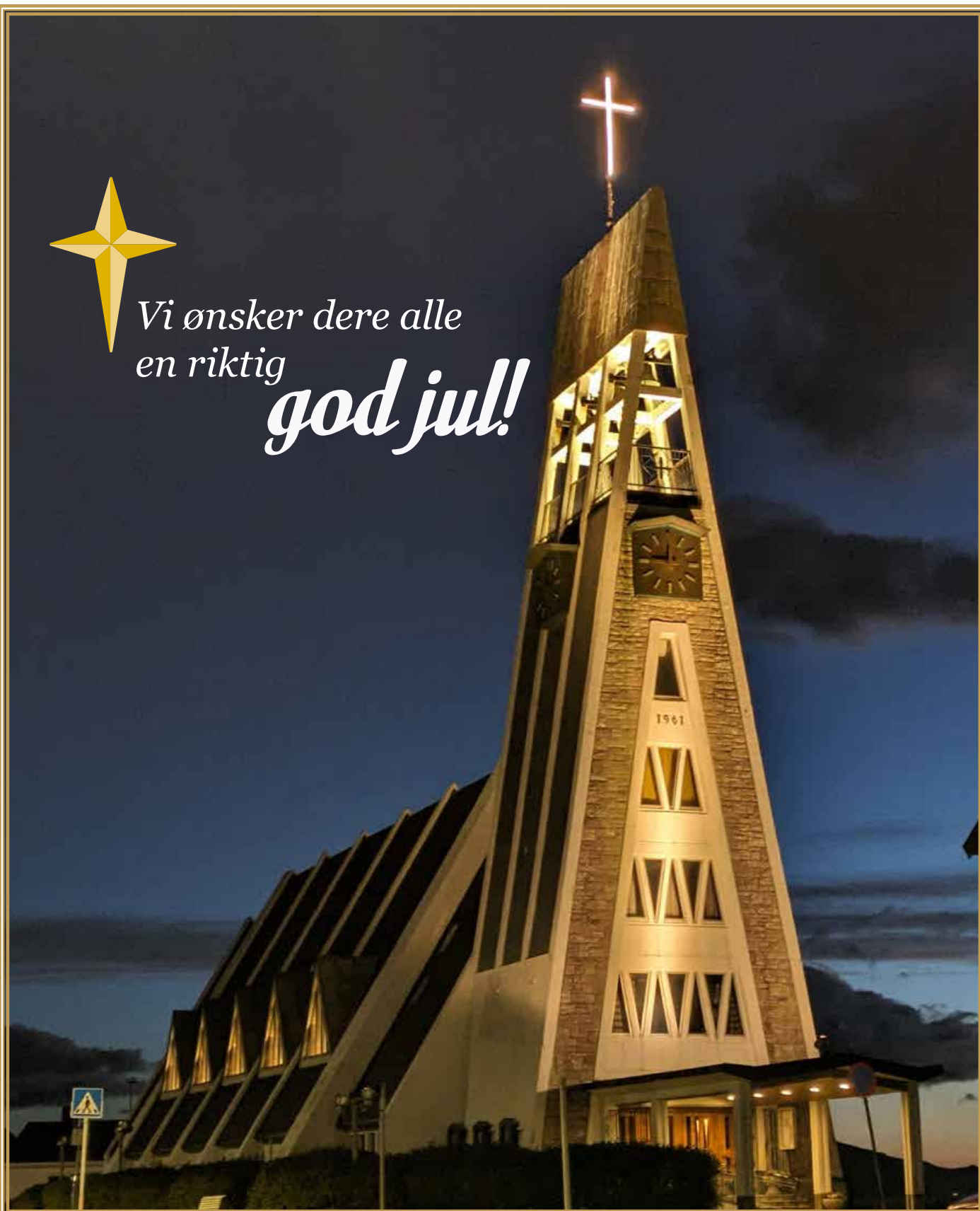

HAMMERFEST MENIGHETSBLAD

59. årgang / nr. 4 / 2025

Vi ønsker dere alle
en riktig
god jul!

Hammerfest kirkekontor

Strandgata 16, Boks 70
9615 Hammerfest
Tlf.: 94 133 122
Nytt telefonnummer!

Kontortid:

Mandag – fredag kl. 0900 - 1400
Tirsdag kl. 1000 - 1400
Lunsj: kl. 1100 - 1130
Telefontid: kl. 1000 - 1300

post.hammerfest@kirken.no

Ole Martin Olsen	kirkeverge/daglig leder
oo829@kirken.no	
Eva Bjørgve	seniorkonsulent
eb698@kirken.no	
Auguste L. Bullen	menighetssekretær
ab834@kirken.no	
Jon Arne Tandberg	sogneprest
jt394@kirken.no	
Peter L. Bullen	kapellan
pb366@kirken.no	
Jon Atle Birkeland	prost
jb322@kirken.no	
Arnild Espejord Jenssen	kateket
aj787@kirken.no	
Elena Brovold	kantor
Elena Fredriksen	organist
Nittaya Bumrunghet	renholder
Trond M. Sivertsen	oppsynsmann
Daniel Skog	kirkegårdsarbeider
Odd Arne Guttormsen	kirketjener
Terttu Dahl	klokker/kirketjener
Mia Røbekk	klokker i Kvalsund
Maja Røbekk	klokker i Kvalsund
Ask Hardy	klokker i Kvalsund
Marie Iversen	renholder i Kokelv
Ingvill Ulveseth	Leder i Hammerfest menighetsråd
Jan Arvid Johansen	Leder i Kvalsund og Kokelv menighetsråd

MENIGHETSBLADET

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest
Tlf.: 941 33 122

Redaktør: Tom Eirik Ness
Sekretær: Auguste L. Bullen
Økonomi: Ole Martin Olsen
Montasje/Layout:
Linda B. Rønning
Auguste L. ullen

Trykk: ROLF OTTESEN grafisk produksjon, Oslo
Opplag: 4600

Utkommer: 4 ganger årlig.
Distribusjon: Posten.

Bankkonto nr.
0535.40.02630
Vipps: 83587

www.kirken.hammerfest.no

Trykksak
0241 0681

DEN NORSKE KIRKE

Forside: Tom E. Ness

Julehelsing til Menighetsbladet

Kunstnarar har opp gjennom tidene laga englar i mange ulike materiale, fargar, fasongar og stilar.

I Bibelen kan vi lese om englar fleire stader, og i fleire av tekstane helsar englane menneska dei møter med: «Ver ikkje redd».

Kan ein vere over gjennomsnittet glad i englar? I så fall er eg det.
Det er noko ved englar som gjev meg ro og tryggleik.

For nokre år sidan var eg med i et korprosjekt der vi song H.C Jochimsen si nydelege, varme og omsluttande bøn; Angels. Det er mi bøn for oss alle:

*I pray that angels will be
right by your side, so you may see;
that God in heaven he will take good care of you and me.
Angels, I see angels. Angels, by your side.*

Eg ber om at englar skal vera
tett ved sida di, så du kan sjå;
at Gud i himmelen har omsorg for deg og meg. Englar, eg ser
englar. Englar, ved di side.

Med ynskje om ei velsigna god jul og eit velsigna godt nytt år.
Ingvill Ulveseth
leiar i Hammerfest sokneråd

Ingvill Ulveseth

Tom E. Ness

Årets julenummer av menighetsbladet er en utvidet utgave på hele 28 sider. Det skjer mye interessant i våre kirkesogn og redaksjonen har ingen problemer med og fylle sidene. Vi vil vise frem lokale steder og ansikter, og bidra til å skape stolthet og bolyst i våre kirkesogn gjennom gode reportasjer om hva som skjer i våre kirker og menigheter, samt bidra til å skape stolthet for vår natur og lokalhistorie. Et eksempel på det er å vise frem lokale steder og ansikter, og å skape stolthet for vår natur og lokalhistorie.

Hammerfest menighetsråd arrangerte tur til Revsneshamn søndag den 14. september i år med MS Mårøy. Turen betegnes som meget vellykket og mange Hammerfestinger (og andre besøkende) fikk oppleve Revsneshamn for første gang, - den mest avsidesliggende bygda i vår kommune, med fem innbyggere.

Vi hadde godt vær og menighetsrådet arrangerte utegudstjeneste på kaia i Revsneshamn.

Etter gudstjenesten arrangerte Revsneshamn bygdelag tur til Revsneshamn med omvisning på de gamle tyske kanonstillingene og bunkersanleggene der fra 2. verdenskrig. En stor takk til Revsneshamn bygdelag for godt samarbeid, og et vellykket arrangement. (Se omtale/ artikkel i årets julenummer: Tur til Revsneshamn v/Ole M. Olsen).

Hammerfest kirke

Hammerfest kirke er et ikonisk kirkebygg i Norge fra 1961. Det er trist og se at dette flotte kirkebygget forfaller på grunn av stor mangel på vedlikehold. Forfallet er nå så stort at Hammerfest kommune snart må ta grep og bevilge den kostnaden det er ved en så stor renovering. For å sitere vår sogneprest Jon Arne Tandberg (Hammerfest menighetsblad nr. 2– 2025, Sogneprestens hjørne): På midten av 90- tallet var Hammerfest kirke i samme situasjon. Politikerne den gangen tok grep og bevilget den store kostnaden det var å rehabilitere Hammerfest kirke. Spørsmålet er, har vi politikere denne gang som vil ta ansvaret med å ruste opp kirkens hus for fremtiden?

Om ensomhet

Mange er ensomme i julen. Ensomhet er et massivt samfunnsproblem i det 21. århundret, og Norge er et av de landene i verden der flest folk bor alene. Undersøkelser viser at en av fem nordmenn føler mer ensomhet i julen enn ellers i året.

Jeg skal avslutte med og sitere en tekst av en ukjent forfatter som har inspirert meg, som handler om det å bli gammel og ensom: "En Gammel manns tale, - noen tanker om døden." Talen gir en mulighet til å reflektere over livets verdier og det som er viktigst for en selv.

"Jeg er gammel. Det betyr at jeg har overlevd så langt og mange jeg har kjent og elsket har ikke det. Jeg har mistet foreldre, venner, bestevenner, bekjente, kollegaer, besteforeldre, familie, lærere, studenter og en hel del andre mennesker.

Jeg har ingen barn og jeg kan ikke forestille meg hvordan det er å miste et barn. Men her er mine tanker

Jeg skulle ønske jeg kunne si at man blir vant til at mennesker dør. Men jeg blir aldri det.

Jeg vil ikke det. Det river et hull i meg hver gang noen jeg elsker dør, uavhengig av omstendighetene. Men jeg vil ikke at det ikke skal bety noe. Jeg vil ikke at det skal være noe som bare går over.

Mine arr er et testamente på den kjærligheten og det forholdet jeg hadde for og med den personen. Og hvis arret er dypt, da var kjærligheten det også. Så får det være sånn.

Arr er et testamente på livet. Arr er et testamente på at jeg kan elske dypt og leve dypt og bli kuttet og begravd, men også at jeg heles og fortsettet å leve og fortsettet å elske. Og arrvevet er sterkere enn den originale huden noen gang var. Arr er et testamente på livet. Arr er bare skygge for mennesker som ikke kan se. Når det gjelder sorg vil du oppleve at det kommer i bølger. Først når skipet har havarert drukner du, med vrakrestene rundt deg.

Alt som flyter rundt deg minner deg om skjønnheten og alt det fantastiske som var ved skipet, og det som ikke er noe mer. Og alt du kan gjøre er å flyte. En liten stund er det alt du kan gjøre, å flyte. Holde deg i live.

I begynnelsen er bølgene mange

meter høye og krasjer over deg uten nåde. De kommer med ti sekunders mellomrom og gir deg ikke sjansen til å trekke pusten. Alt du kan gjøre er å holde deg fast og holde deg flytende. Etter en stund, kanskje uker, kanskje måneder, vil du merke at bølgene fortsatt er mange meter høye, men de kommer med sjeldnere mellomrom. Når de kommer krasjer de fortsatt over deg og slår pusten ut av deg. Men i mellomtiden kan du puste, du klarer å fungere. Du vet aldri hva som vil trigge sorgen. Det kan være en sang, et bilde, et gatekryss, lukten av kaffe. Det kan egentlig være hva som helst.

Og bølgene kommer krasjende. Men mellom bølgene er det liv.

På et eller annet punkt langs veien – og dette er forskjellig for alle – vil du finne at bølgene bare er noen få meter høye. Og mens de fortsatt kommer, kommer de enda sjeldnere. Du kan se de komme. Et jubileum, en bursdag, julen, å lande på flyplassen. Du kan se den komme, for det meste, og forberede deg. Og når bølgene skylder over deg vet du på en eller annen måte at også denne gangen kommer du ut av det på andre siden. Klissvåt, skjelvende, fortsatt hengende fast på en liten bit av vraket, men du kommer ut av det.

Ta det fra en gammel mann. Bølgene stopper aldri å komme, og på en eller annen måte vil du heller ikke at det skal det. Men du lærer at du vil overleve dem. Også andre bølger vil komme. Og du vil overleve dem også.

Er du heldig vil du ha mange arr fra mange kjærligheter. Og mange vrakrester."

"Det vi gjør for oss selv, dør med oss. Det vi gjør for andre og verden forblir og er udødelig. Der er bare i relasjon til andre mennesker og Gud at de største livsverdier finnes." (Albert Pike 1809 – 1891).

Jeg liker julen og melankolien i den, den stille ettertanke og den mentale vareopptelling. Redaksjonen ønsker leserne en fredelig og god jul, med god tid til familie og venner, - refleksjon og stille ettertanke. Ingen skal være ensomme i julen.

Hilsen
Tom Eirik Ness
redaktør

Sogneprestens hjørne

Kirkens hus, -en annerledes fortelling om Gud

Vi nærmer oss julefeiring og høytid. Som symboler på håp og tro, tid og evighet står våre kirker høyreist og opplyst i mørketiden, - med åpne dører ønsker de oss velkommen til å feire høytid.

Det gjelder til jul, som resten av året, at selve kirkebyggene formidler et budskap i kraft av seg selv. Med sin arkitektur, med sin utsmykning, med sin kunst så har kirkene i kraft av sitt byggverk noe avgjørende å formidle oss. Kirkens mur og glassarbeid, treverk og stål er utformet og bygd med et visuelt formål: å knytte oss sammen med troens symboler slik de er vevd inn i kirkearkitekturen. Et glassmaleri, et alter, et kirkespir, et klokketårn peker alle på budskapet om en Gud som skaper virkeligheten større, som knytter tiden sammen med evigheten, og nå med julens budskap: en Gud som fødes til jorden av en mor og som viser oss veien sannheten og livet i en verden hvor død og uro rår. Like mye som prekener som lyder fra prekestolen, så forkynner kirkebyggene med sin arkitektur og utforming Guds budskap om nåde og fred.

Derfor er våre kirkehus viktige å holde i hevd, de har noe å formidle. På mange måter er kirkene våre åndelige hjem for håp og tro. På en helt spesiell måte knytter kirkebyggene fellesskapsbånd mellom alle som hører til kirka. Om du går i kirka ofte, eller du ikke har vært i kirka siden konfirmasjon, så formidler selve kirkens hus usynlige bånd mellom alle kirkens medlemmer. Disse båndene formidler at alle kirkemedlemmer, uavhengig om du er 'kirkevant' eller 'kirkeuvalt', er knyttet sammen i ett fellesskap, hvor vi alle deler samme utgangspunkt: alle er døpt, alle har fått velsignelsens vann over hodet, alle lever med dåpen som inngang til å tro, håpe og leve.

Det unike med kirkehusenes formidlingskraft av kirkens budskap er at de klarer å formidle det samme om du står på lang avstand fra kirken, eller kneler inne i kirken. Håp tennes og en trosgnist vekkes like mye om man skuer kirkespirets kors på avstand eller kneler i bønn ved alterringen i kirken. Det er den samme

Gud som virker i troen i alle liv, uavhengig om du 'møter' kirken innenfor kirkehusets vegger, eller ser kirkens spir og kors på avstand. Derfor er kirkehusene våre både rare, vakre, unike og annerledes. De ligner ikke noe annet. De forkynner et annerledes budskap hvor sannheten om livet og Gud ikke kan sies uten at symbolene, kirkearkitekturen, er med å gir oss retning til å finne Guds vei i våre egne liv.

Derfor omgir vi oss med kors, alter, kirkespir, mosaikker, glassmalerier, prekestoler, ja all kirkens kunst når vi skal feire innholdet og budskapet i jula. Budskapet om hva jula faktisk er: En annerledes fortelling om Gud.

For kan egentlig skaperen av kosmos, himmelen og jorden bli født som et lite barn? Vel, les Lukas 2,1-20, Matteus 1,18-2,12 og Johannes 1,1-18 og vurder selv, eller hør disse tekstene formidlet i en kirke nær deg.

Ha en velsignet julefeiring!

-Jon Arne Tandberg

Døpte

Navn	dato	sted
Elise Marie Fosli Sivertsen	06.09.2025	Hammerfest kirke
David Svendsen	07.09.2025	Kvalsund kirke
Ulrik Henriksen Ulriksen	07.09.2025	Hammerfest kirke
Elias Roar Olsen	07.09.2025	Hammerfest kirke
Mari Bræck Kongsbak	07.09.2025	Hammerfest kirke
Runa-Karin Johansen Mortensen	07.09.2025	Hammerfest kirke
Emil Wæraas Haraldstad	14.09.2025	Hammerfest kirke
Isak Småbach Pettersen	28.09.2025	Hammerfest kirke
Alma Østvik Halvorsen	05.10.2025	Hammerfest kirke
Astrid Sofie Myrland Gerhardsen	05.10.2025	Kvalsund kirke
Nathalie Johansen	12.10.2025	Hammerfest kirke
Malin Jørgensen Reite	12.10.2025	Hammerfest kirke
Birk Olsen-Gjerde	19.10.2025	Hammerfest kirke
Ingeborg Eriksen Ydstie	19.10.2025	Hammerfest kirke
Frieren Hogganvik Fagerthun	26.10.2025	Rypefjord kirke
Nelia Paulsen-Aslaksen	02.11.2025	Hammerfest kirke

Vigde

Navn	dato	sted
Thea Wibecke Pedersen og Kasper Bruun	13.09.2025	Hammerfest kirke
Jonas Ekhorn Holmgren og Marianne Østerås Barstad	13.09.2025	Hauen kapell

Døde i Hammerfest sogn

Navn	født	dødsdato
Kjell Reinholdt Andersen	1953	12.08.2025
Liisa Kyllikki Veojola Dahl	1951	13.08.2025
Herbert Arnfinn Pedersen	1937	13.08.2025
Borghild Irene Svendsen	1941	13.08.2025
Leif Ketil Johansen	1960	30.08.2025
Inger Johanne Lingås	1946	04.09.2025
Inger Sofie Kvalnes Antonsen	1942	17.09.2025
Carl Jacob Laurantzson	1940	19.09.2025
Olav Johannes Andreassen	1935	29.09.2025
Åse Kathleen Nylund	1926	07.10.2025
Frank Robert Jacobsen	1972	07.10.2025
Tom Erik Karlsen	1994	08.10.2025
Synnøve Johanne Sundquist	1945	10.10.2025
Bjarne Johan Arnesen	1940	11.10.2025
Ole Andreas Storhaug	1950	11.10.2025
Hans Andreas Brovold	1942	13.10.2025
Ann Hege Rirud	1969	13.10.2025
Knut Blix	1928	18.10.2025
Kjell Jasper Berg	1935	20.10.2025

Døde i Kvalsund sogn

Navn	født	dødsdato
Valther Johannes Markussen	1939	19.08.2025
Tommy Frydenlund	1980	10.09.2025
Gerd Mikkelsen	1956	19.09.2025
Kitty Lusie Skjeldnes	1932	26.09.2025
Halvdan M. Markussen	1936	28.09.2025
Kjell Harald Mattson	1938	19.10.2025

”Lær oss å telle våre dager, så vi kan få visdom i hjertet”

-Salmene 90:12

BISKOPENS JULEANDAKT

Ære være Gud i det laveste!

I denne advents- og juletida er det mye som gir grunn til fortvilelse. Bildene vi har sett fra Gaza de siste årene og krigen i Ukraina er fryktelige. I skrivende stund håper vi på fred på Gaza, men det er ytterst skjørt. Utviklingen i USA er foruroligende. Klimakrisen øker. Flere enn før er på flukt. Høye priser, ikke minst på bolig og mat, skaper bekymringer for mange her hjemme. Det er som menneskeheten har tatt to steg tilbake de siste årene.

Derfor er det mer enn før verdt å lete etter det som gir håp, noe varig, noe viktig, å finne fram til det som gir lys.

Jeg tror en nøkkel finnes i julas budskap. Gud kommer ned i vår verden, Gud er til stede hos oss, Gud gjør seg sårbar, blir et barn og fødes der vi mennesker bor.

Den gangen i en stall, ved ei krybbe, for det var ikke plass for dem. Keiseren forlangte at alle skulle innskrives i manntall, få talt opp folket for å skattlegge og holde oversikt. Han var som diktatorer flest og brød seg ikke om noen var fattige eller gravide. Her, i denne tiden, på dette stedet, det som i dag er Vestbredden i Palestina, blir Guds sønn født. Og like etter sendes den lille familien på flukt – til Egypt. For kong Herodes er mistenksom og vil drepe alle guttebarn i området.

Juleevangeliet forteller oss en dyp sannhet: Gud er til stede i vår verden, ikke minst i det lave, der det er tårer. Og det er dette som gjør juleevangeliet til et lys. Det feier ikke urettferdighet, vansker, problemer eller sorg under teppet, det er dypt realistisk på hvordan det står til på jorden, blant oss mennesker. Men i dette – på denne sårbare og urolige jorda, finnes Gud, finnes en større kraft enn vår, som vil være sammen med oss, som vil gå ved vår side, som er hos oss, som er kjærlighet og som peker ut over tiden.

Det er lyset fra juleevangeliet. Fra det sårbare, fra det laveste stiger Gud fram og forteller at vi hører til,

og ber oss om å elske vår neste.
Men da må hjerter mjuknes, hjerter må åpnes.

I slutten av juleevangeliet står det at «*Maria tok vare på alt som var sagt, og grunnet på det i sitt hjerte*». Hun åpnet sitt hjerte.

Det er mitt budskap til dere og til meg selv denne jula:

Åpne ditt hjerte
Åpne deg for andre mennesker
Åpne deg for den som lider
Åpne deg for deg selv
Åpne deg for naturen,
for dyrene og alt som lever
Åpne deg for underne i din hverdag,
de gode tingene
Åpne deg for de du står nær
Åpne deg for det hellige, for Gud
Åpne deg for mysteriet
Ikke alltid og ikke hele tiden.
Men åpne deg
La hjertet ditt mjukne. Gud er til stede i denne verden. Ta budskapet inn,
ta Gud inn.
Ta verden inn.
I hjertet.

Om du ikke klarer å åpne ditt hjerte, for det er ikke alltid vi klarer det, så husk at det store hjertet, Guds hjerte, er åpnet for deg, for ditt liv, din sorg, din glede og dine nederlag. Uansett. For vi tror at Gud er til stede, i våre liv, i verdens liv. Også i det laveste. Ære være Gud i det laveste!

Stig Lægdene
biskop i Nord-Hålogaland

Takk for meg!

Etter fem år takker jeg av som grafisk ansvarlig for menighetsbladet. Siden påsken 2020 har jeg hatt ansvar for den grafiske utformingen av bladet, kontakt med trykkeri og oppfølging av distribusjon. Med fire utgivelser i året har det blitt hele 24 nummer!

Arbeidet med bladet har vært både givende og inspirerende, og noe jeg virkelig har kost meg med. Gjennom utforming og formidling har jeg fått bruke mine kreative og visuelle ferdigheter til å løfte fram menighetslivet, og jeg vil takke alle som

har bidratt med stoff, bilder og idéer underveis.

Nå som jeg har flyttet sørover, overlater jeg oppgaven til nye krefter. I dette nummeret får jeg hjelp fra Auguste L. Bullen, som også har tatt over mange av de andre oppgavene mine.

Jeg ønsker henne og resten av redaksjonen lykke til videre med å føre bladet framover, og takker for gode samarbeid og hyggelige tilbakemeldinger gjennom årene!

— Linda Rønning

Bli annonsør i Hammerfest menighetsblad og støtt opp om et levende tiltak for lokalsamfunnet!

Hammerfest menighetsblad har i mange år vært en viktig del av lokalsamfunnet. Et blad som folk faktisk leser, tar vare på og snakker om. Her finner leserne både tro, tradisjon, kultur og fellesskap midt i hverdagen.

Som annonsør i menighetsbladet er du med på å gjøre dette mulig. Annonseinntektene bidrar direkte til å dekke utgiftene ved produksjon og distribusjon, slik at bladet fortsatt kan deles ut til husholdninger i hele Hammerfest. Samtidig får du som

bedrift en unik mulighet til å nå ut til en lokal målgruppe som verdsetter det som skjer i byen vår. Å være annonsør handler derfor ikke bare om reklame – det handler også om å støtte kirkas viktige arbeid i lokalmiljøet: fellesskap, nestekjærlighet, kultur og omsorg.

Vi takker alle våre trofaste annonsører for støtten gjennom 2025 – og håper dere vil bli med videre i 2026! Sammen skaper vi et blad som binder Hammerfest tettere sammen.

Vil du bli annonsør eller fornye din annonseavtale?

*Ta kontakt med menighetskontoret.
Vi hjelper deg gjerne!*

NE
nyboloft
entreprenør
BYGGER FOR ALLE SEROV
9600 Hammerfest

Hammerfest
post@hmaskin.no
Maskinforretning
Hammerfest Maskinforretning as
Fuglensveien 82, 9601 Hammerfest, tlf. 78407660

Nytt telefonnummer til kirkekontoret

Kirkekontoret i Hammerfest har fått nytt hovednummer.

Vårt gamle telefonnummer
~~78 40 29 20~~
er nå erstattet med det nye nummeret:

941 33 122

Vi ber alle om å oppdatere kontaktinformasjonen.

Velkommen til å ta kontakt!

Vest-Finnmark krisesenter

Hvem kan kontakte oss?

KVINNER OG MENN

Som opplever vold i nære relasjoner
Som trenger å prate med noen
Du kan bo hos oss ved behov
Du trenger ikke henvisning

Du kan når som helst på døgnet ringe trygt og anonymt til krisesenteret

Tlf: 485 04 485

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Henvend deg til kirkekontoret på tlf. 941 33 122, så får du tildelt den rette som vil avtale tid for samtale.
Vi kommer gjerne hjem til deg.

Du kan også ringe
KIRKENS SOS
på tlf. 22 40 00 40
Telefonen er åpen hver dag, hele døgnet, uansett om det er helg, ferie eller helligdag.

Julen

– håpets tid

Julen minner oss om Guds nærvær midt i livet, og om at håpet vokser i kjærlighet, fellesskap og trofasthet.

Når julen nærmer seg, finner mange av oss ro i det kjente – lukten av bakst, lyden av kirkeklokker, møtet med familie og venner. Men dypest sett handler julen ikke om tradisjonene alene, men om det store underet: at Gud ble menneske og valgte å være nær oss.

Julen forteller oss at **håp ikke alltid kommer som et stort mirakel**, men ofte som små tegn på kjærlighet og omsorg. Det handler om å se den som trenger en hånd, å tilgi der relasjoner har bristet, og å dele tid og varme med hverandre.

I juleevangeliet møter vi en Gud som kommer stille, i et enkelt hjem, til vanlige mennesker. Det minner oss om at troen ikke bare lever i de store ordene, men i **nærvær, omsorg og trofasthet** – verdier som holder mennesker sammen også når livet er krevende.

Julen er derfor ikke bare en feiring av det som var, men en påminnelse om det som kan bli: at fred, forsoning og kjærlighet fortsatt er mulig.

Som englene sa den første julenatt:

**«Fred på jorden blant mennesker
Gud har glede i»**
(Luk 2,14).

Når vi feirer jul i Hammerfest og i alle våre bygder, kan vi la dette være vårt håp: At kjærligheten får vokse, at fellesskapet styrkes, og at vi aldri glemmer at Gud kom til verden – for oss alle

TEKST: Peter Lund Bullen

Bokanmeldelse: Iliaden og Odysseen

To av verdens eldste bøker som fortsatt leses, over 2700 år siden de først ble nedtegnet, har lenge vært på min liste over bøker jeg skulle hatt lest. Utgavene arvet jeg av en litteraturviter, og filologen Peter Østbyes utgaver fra 1920-tallet har ikke det mest tilgjengelige språket, må jeg innrømme. Ta denne setningen fra Iliaden som eksempel:

«Dog, det hviler i gudenes skjød, hvordan dette skal ende, om ikke jeg, skjønt ringere helt, skal volde din bane, dersom jeg når deg med lansens; ti også min spydsodd er hvesset.»

Men desto gøyere var det når språkets vakre komposisjon ble klar for meg, selv om det tok litt tid!

Man kunne tenke seg at Homer sine to episke dikt ble stående som en historisk kuriositet, men da tar man feil. Evige, menneskelige temaer, som sinne, svik, kamp, hjemlengsel og familiebånd får en til å glemme tidens distanse. Det er ikke uten grunn at historiene har blitt filmatisert gang på gang, og Odysseen skal i 2026 igjen på kino, denne gangen regissert av Christopher Nolan med en rekke kjente skuespillere. Med andre ord, historien er fortsatt aktuell.

Det skyldes kanskje mine prestebriller, men spesielt én rød tråd slo meg i løpet av disse nesten tusen sidene. Uansett om det var en hvermann eller helt; menneskene kjente sin plass i verden, de var under gudenes styring. Dette er

tiden da gudene var mangfoldige og bodde på Olympen, og Zevs, Poseidon, Athena og Apollon som på hver sine måter påvirker verden. Uansett om det var krig eller lek, det var gudene som til syvende og sist avgjorde utfallet. Hvis det ikke var noens tid for å dø kom en gud og skjulte dem i en røyksky, og hvis en annen skulle tape lekene snublet han før spydet ble kastet. Menneskene levde totalt i gudenes nåde.

Resultatet er at heltene ber, og de ber mye. Selv om de gamle greske guder har mistet sin hedersplass på Olympen, kan vi lære noe av menneskene som levde med dem. Bønn er aldri feil, men til syvende og sist er det ikke vi som bestemmer utfallet, det er Gud som virker både i det skjulte og det synlige. Sagt på luthersk, vi lever av og i nåden alene.

De siste årene har jeg hatt litterære mørketidsprosjekter. Det er da jeg plukker opp bøker jeg har både gledet og gruet meg til å lese, ofte fordi de er tykke som mursteiner. Kanskje blir ditt mørketidsprosjekt et dypdykk i gammel gresk diktning? Eller hvis du foretrekker et sammendrag, så kan du få det servert på neste kirkekaffe i Hammerfest kirke.

Ord som lever

– Sitater fra
Odd Grann

Sitater er en del av vår åndsarv. De bygger tankemessige broer mellom dem som gikk foran oss selv. - Odd Grann, 2019

Formålet med denne spalten er å gjengi kloke ord som er tenkt før – det er viktig at de blir tenkt om igjen.

“Den beste måten å være god mot deg selv på, er å glede en annen”

- Mark Twain

“Pessimisten ser vanskeligheter i enhver mulighet. Optimisten ser muligheter i enhver vanskelighet”

- Winston Churchill

“Mennesket er det eneste vesen på jorden som kan smile. Det er et lys i vårt ansikts vindu, som hjertet bruker til å vise at det er hjemme”

- Henry Ward Beecher

Lys over kirka i Kokelv

– Nå samler vi inn til ny
utvendig belysning!

Den vakre kirka vår i Kokelv er et landemerke og et samlingspunkt for bygda – et sted som lyser opp både tro og fellesskap. Men nå trenger den utvendige belysningen en oppgradering. De gamle utelampene har gjort tjeneste i mange år, og tiden er inne for fornying. Menighetsrådet i Kvalsund og Kokelv har derfor startet en innsamlingskampanje for å få på plass ny, energieffektiv og stemningsfull belysning.

– Vi trenger 80.000 kroner for å realisere prosjektet, forteller menighetsrådsleder Jan Arvid Johansen, som håper at ny belysning skal stå klar innen neste høst. Kirken vår fortjener å skinne, både i mørketida og ellers. Hver krone teller, og vi håper mange vil være med og bidra, sier han.

La oss sammen sørge for at kirka i Kokelv får lyse vakkert over bygda i mange år framover!

Slik kan du bidra:

Send ditt bidrag på **Vipps** 501307
Velg formål «Ny utebelysning til kirka».

vipps

COMPANY
MENSWEAR

Nissen Hammerfest Senter
Tlf. 95236500

Holmen Transport
Hammerfest
...din transportør i Snøhvitbyen

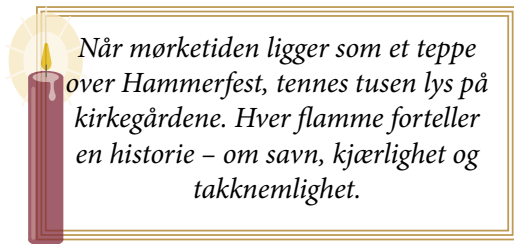
holmtran@online.no
Mobil 917 98 692

Bademiljø
BEST PÅ BAD

JONASSEN RØRSERVICE AS
Storsvingen, 9610 Rypefjord
Tlf. 78419311

Lys i mørketid – minner og fellesskap på kirkegården i julen

TEKST/FOTO: Ole Martin Olsen

Når mørketiden ligger som et teppe over Hammerfest, tennes tusen lys på kirkegårdene. Hver flamme forteller en historie – om savn, kjærlighet og takknemlighet.

En viktig juletradisjon

Julen er en tid for fellesskap, men også for ettertanke. For mange i Hammerfest, Kvalsund og Kokelv er besøket på kirkegården i julen en viktig tradisjon – et stille øyeblikk der man minnes dem som har gått foran oss. Når snøen legger seg som et mykt dekke over gravsteinene og lysene skinner i vintermørket, blir kirkegården et vakkert symbol på håp og kjærlighet som varer.

Det er sterkt å se hvor mange som besøker kirkegårdene i juletiden. For mange er dette en like viktig del av julefeiringen som gudstjenesten eller familiefesten. Å tenne et lys på graven til en man savner, er en stille handling av omsorg og trofasthet.

Et lys for dem vi savner

Rundt jul samles både unge og gamle på kirkegården. Noen legger ned blomster, andre tenner lys, og mange stopper opp for å prate litt med andre som også er der for å minnes sine. Det er en stund for refleksjon – og for å kjenne på fellesskapet i sorg, men også i takknemligheten. For mange blir kirkegården et sted hvor julefreden virkelig senker seg. Det stille lyset fra hundrevis av små flammer gir varme i vinterkulden – et bilde på hvordan kjærligheten lever videre, selv når mennesker vi er glade i ikke lenger er blant oss.

Gravplassforvaltning – et felles ansvar

Bak den fredelige julestemningen på

kirkegården ligger også et stort arbeid gjennom året.

Gravplassforvaltningen sørger for at kirkegårdene er trygge, velstelte og verdige steder å besøke.

Det er viktig at gravminnene står støtt og holdes i god stand. Vi har alle et ansvar for å ta vare på gravstedene, både av hensyn til sikkerhet og respekt for de som hviler her.

Av og til er det greit å minne om at alle festeansvarlige til graver bør sjekke gravminnet med jevne mellomrom. Et skjevt eller ustabilt gravminne kan være farlig for både barn og voksne, og bør rettes opp så snart som mulig.

Kirkegården i Fjordadalen med hjertelyset fra Sanitetskvinnene forteller om hvor mye kirkegården betyr for folk – særlig i julen

Kort om gravplassforskriften

- Gravminner skal være forsvarlig sikret og i god stand.
- Fester (den som har ansvaret for graven) har plikt til å vedlikeholde gravstedet.
- Kirkelig fellesråd fører tilsyn med gravplassene og kan be om utbedring der det er nødvendig.
- Vedlikehold omfatter både gravminne, beplantning og eventuell ramme rundt graven.

**holm
spa**
Strandgata 58 A, 9600 Hammerfest
Tlf: 78 41 93 00

 LHL
Hammerfest
Landsforeningen for
hjerne- og lungesyke
Tlf. 986 26 061 - 917 61 147

– fylkets største avis –
Finnmark
DAGBLAD

Salmen jeg velger...

Nr. 818 O bli hos meg

Tekst: Henry Francis Lyte (engelsk), Gustav Jensen (norsk)

Melodi: William Henry Monk

Tom Christian er Hammerfestgutt. De som kjenner han vet at han skriver dikt og at han er en god samtalepartner med mange gode refleksjoner på lager om livet. Tom Christian har valgt salmen «Abide with me» eller «O bli hos meg» som den heter på norsk. Han har hatt instrumentalversjonen på spillelisten sin på Spotify en god stund.

Tom Christian synes det er en mektig salme i utgangspunktet, men når han etter hvert fikk kjennskap om at H.E. Lyte skrev denne i 1847 på sitt dødsleie så ble den enda sterkere. Dagens melodi er skrevet av W.H. Monk i 1861. Som fun fact kan det sies at første og siste vers av salmen siden 1927 alltid spilles over høyttalerne i forkant av FA cup finalen i England hvert år.

1

*O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger – dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!*

2

*Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei –
o du som ei forandres, bli hos meg!*

3

*Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!*

4

*Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!*

5

*O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!*

Tom Christian

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED I JULEN?

Henvend deg til
kirkekontoret
på tlf. 941 33 122
så får du tildelt den rette
som vil avtale
tid for samtale.
Vi kommer gjerne hjem
til deg.

Du kan også ringe
KIRKENS SOS
på tlf 22 40 00 40
Telefonen er åpen hver
dag, hele døgnet,
uansett om det er helg,
ferie eller helligdag.

JULEKULER

Gi en håndmalt julegave til noen du er glad i!

Kvalsund menighet har gått til innkjøp av julekuler med motiv av Kvalsund kirke. Julekulene er håndmalt på innsiden av glasset. Hver julekule er dermed helt unik selv om julekulene er malt med samme motiv. Kulene er levert av kunstner og fotograf Kurt Misje/MisjeCollection fra Haugesund.

Disse kulene er flotte julegaver til alle som er glade i den flotte kirka vår.

De koster **349** kroner per stykk, og kan hentes på kirkekontoret i Hammerfest i våre åpningstider.
Vi tar imot betaling med Vipps!

Glade deltakere nyter den vakre båtturen med Mårøy under blå himmel.

Sol, latter og samhold på sjøen – menighetstur til Revsneshavn

Søndag 14. september la 25 glade medlemmer fra Hammerfest menighet ut på en minnerik tur med vår gamle lokalbåt Mårøy. Turen gikk til Revsneshavn, hvor både natur, historie og fellesskap fikk skinne i høstsola.

TEKST/FOTO: Ole Martin Olsen

Det var god stemning om bord da Mårøy satte kursen mot Refsneshavn søndag formiddag. Med kaffe i koppene, latter på dekk og frisk sjøluft i håret, startet dagen som en ekte Finnmarkstur skal – i godt humør og med mye prat. Den gamle lokalbåten, som i sin tid fraktet både folk og varer langs kysten, brakte minnene tilbake hos flere av deltakerne.

Ved ankomst Revsneshavn ventet et innholdsrikt program. Først ble det holdt en stemningsfull utendørs gudstjeneste på kaia med varme ord og tonene fra fellessangen som bar utover havet. Med sola som skinte mellom skyene og

måkeskrik i bakgrunnen, ble det en fin opplevelse for alle.

Etter gudstjenesten tok bygdelaget imot med åpne armer og bød på omvisning i området. Revsneshavn bærer fortsatt tydelige spor fra krigstiden, og flere stopp underveis fortalte sterke historier om mot, håp og gjenreisning. Guiden fra bygdelaget formidlet historiene med både alvor og stolthet – en påminnelse om alt som har vært og alt som er bevart.

Dagen ble rundet av med en velsmakende middag inne i pakkhuset, der bygdelaget serverte både middag,

kaffe og et imponerende kakebord. Samtalen gikk livlig rundt bordene, og latteren satt løst – akkurat slik en menighetstur skal være.

Da Mårøy vendte baugen tilbake mot Hammerfest, var både kropp og sinn fylt av gode inntrykk, takknemlighet og fellesskap. Mange uttrykte håp om at dette skulle bli en fast tradisjon – for en bedre kombinasjon av sjø, historie og samhold skal man lete lenge etter.

Bygdelaget serverte deilig middag og kaker – en perfekt avslutning på en uforglemmelig dag.

Menighetsrådsleder Ingvill Ulveseth leder gudstjenesten på kaia i Revsneshavn – en stund til ettertanke og glede.

NorSea
 POLARBASE
 Tlf. 78 42 17 00

**Finnmark
 Ressursselskap as**
 www.finn-ress.no
 Finnmark Ressursselskap AS
 Postboks 6, 9610 Rypefjord
 Tlf. 48 09 66 00

AS BIL & BO
 Hammerfest

 Tlf: 78 42 95 80

Gaver til menighetsbladet

Torunn Berge
Tove Lillian Bunes
Svein Kåre Malo Dahle
Morten Engstad
Sofia Durnytska
Wenche Sørvik
Nils Lygre
KarunaCheerla
Annemarie Kjeldsø
Gro og Rolf Tore Jensen
Frank Andre Negård
Ingebjørg og Ronny Holm
Oddrun Bruvold og Harold
Nilsen
Torgunn Størdal Johansen
Elin Røberg
Ingrid Hennie Bøe Pedersen
Anne Lise Osvoll
Bjørn Johanne Fredriksen
Idun Johanne Johnsen
Gerd Annie Mauno
Randi Hjertø
Birgit og Kjell Valle
May-Britt Løveid og Jørn Arild
Hansen
Hege & Per-Gunnar Arnesen
Inger Marie Albrigtsen
Inger Larsen
John Evert Wahl
Tone Elsbeth og Jens Arne
Pedersen
Astri Elise Sandnes

Ragnhild Pedersen
Inger-Marie Juel
Kurt og Sissel Johansen
Lars André Nilsen Halvorsen
Jesper Rahber Ezizi
Viggo Petter Aslaksen
Grete Holmgren Kiil
Solfrid M. K. Pettersen
Nadia R. S. Otterdal
Trond Ferdinand Alsén
Rigmor Brataas
Karen Bergljot Lorentzen
Berit Kristin Reite Nilsen
Leena Irmeli Pedersen
Trude Johannesen
Arna og Jan Fredrik Næss
Torill Hekkilæ
Gerd Monika Nilsen
Turid Paulsen Hansen
Solveig Eidstuen
Nina og Knut Enochen
Erik Arne Eliassen
Liv og Leiv Stokken
Solveig Ståhl
Turid og Egil Thomassen
Grete Wold
Harry Johansen
Kari Lomaas
Eva Karin Henriksen
Carita og Hans Erling Haugen
Signe Karlsen
Britta og Fritz Eriksen
Gerd Nathalie Brenden Lund
Eva Milch
Ragnhild og Bjørn Nakken
Yngve Ketil Isaksen
Grethe Johansen
Jarle Heitmann Seppola
Anne Lene og Bjørn Tore
Sigvartsen
Ranveig og Leif Småbach
Anita Irene Småvik
Astrid Dalshaug og Jarl Johnsen
Ann-Heidi og Trond Jørgen
Pedersen
Eli og Karl Berg
Robin Bjerring
Bjørn Planting

Else-Marie Christensen
Morten Engstad
Anne Therese Skredlund
Ruth Andersen
Harry Hansen
Eli D. Johansen
Bodil og Eyvind Moberg
Liv Aurheim Johnsen
Kjellrun og Claus A. Johansen
Asbjørg-Karin Gamnes
Gunn Charlotte Vaseli
Ann Inger og Jens Rønquist
Sissel og Trond Ferdinand Alsén
Janne Karin Eriksen
Unni Risto Høydahl og Klaus
Risto
Paul Kristian Hansen
Reidun Kurthi
Britt og Åsmund Thomassen
Judith Enoksen
Frank Ove Sahlberg
Valdis og Bjørn Sigvartsen
Elbjørg Martinsen
Sonja Håkonsund
Per Arne og Ragnar Johnsen
Britt Johanne Strandeng
Ellen Berg-Hansen
Anne Benjaminsen
Karin Andersen
Bjørn Opdahl
Mimmi S. Benjaminsen
Une Eriksen
Grete Østvik og Oddgeir
Thomassen
Eili Magnhild Næss
Liv og Knut Karlsen
Bay Skog
Synnøve E. Nilsen
Janne og Stein Hansen
Vivian Rasmussen
Anne Marie og Stein Larsson
Sissel Torild Bårdsen
Borgny Ingebrigtsen
Kjell Faste Sjø
Per Bjørn Hansen
Thorbjørn Pedersen
Ada Pauline Hansen
Gerd Solveig H. Ingebrigtsen

- frodige blomster året rundt

Strandgata 18, 9600 Hammerfest
Tlf. 78 41 49 75

HARILA

- din Toyotaforhandler i nord

Harila AS - Finnmarks største bilforhandler
Vestre Jakobseiv - Tlf: 78 95 45 60
Hammerfest - Tlf: 78 40 78 20
Alta - Tlf: 78 44 56 00
www.harila.no

Postadr: Postboks 25, 9610 Rypefjord
Besøksadr: Leirvikhøyda 8,
9611 Rypefjord

24t vakttelefon: 78 42 75 20

Solveig Elisabeth Guthe
Ellen Marie Kleven Winge
Paula og Alf-Hugo Thrane
Jenny Karin Brovold
Bente Lysjø og Ulf Birger
Wilhelmsen
Else Marie Svendsen
Mikal og Sigrunn Mikalsen
Unni P. M. Mauno
Fam. Erik Lemika
Ellinor Jensine Riise
Anny Mentzine Bjørklund
Reidun Henriette Rognlid
Ingrid Elisabet Normann
Anne Kari Engedal
Anne-Lise Larsen
Steinar og Anne Lovise Næss

Tusen takk for gaver til
menighetsbladet!
Totalt kr. 31425,-

Takk for at du støtter Hammerfest Menighetsblad

Vi i redaksjonen vil gjerne rette en stor takk til alle som bidrar til å holde liv i Hammerfest Menighetsblad. Deres støtte gjør det mulig for oss å gi ut fire nummer i året – helt gratis – til alle husstander i Hammerfest kommune. Det er vi utrolig takknemlige for.

Nå ønsker vi å utvide bladet med noen ekstra sider, slik at vi kan gi plass til enda mer innhold – flere historier, intervjuer, refleksjoner og annet spennende lesestoff.

For å få til dette, er vi avhengige av fortsatt støtte fra dere som setter pris på menighetsbladet.

Vil du være med og bidra?
Benytt giro i bladet eller VIPPS
valgfritt beløp til 83587

Om du allerede gir – tusen takk! Og om du vurderer å begynne – vit at hvert eneste bidrag, stort eller lite, er med på å gjøre en forskjell

Det er for tiden vanskelig å fastsette den kommende periodens gudstjenester, etter som vi er én prest mindre enn normalt i våre tre sokn. Vi gjør vårt beste for å opprettholde gudstjenestetidene til alle våre kirker, men endringer kan forekomme. Informasjon om gudstjenester er alltid tilgjengelig i Finnmark dagblad og på vår Facebook-side.

**RUNE KJØNSVIK
LINDA BØ**

Tannlege MNTF
Strandgata 25
Postboks 337 - 9601 Hammerfest
Tlf: 78 41 15 20

For deg som vil noe.
Tlf. 78 40 79 00 - www.accountor.no

www.batogmotor.no - Rypefjord
Telefon: 78 40 77 50

v:pps

så var gaven sendt!

Våre menigheter i Hammerfest, Kvalsund og Kokelv bruker Vipps for å gjøre det enkelt å gi en gave for deg som ikke har kontanter.

Takk for at du støtter menighetenes arbeid!

Hammerfest sokn: 83587

Kvalsund sokn: 585967

Kokelv sokn: 501307

Husk å oppgi formål i meldingsfeltet

JØLSTAD

Hammerfest begravelsesbyrå

Pål Blix-Johansen
Vakttelefon 78 42 98 00

www.jolstad.no
Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Trosopplæring i våre menigheter

TEKST: Arnhild Espejord Jenssen, kateket

Konfirmantundervisningen

er godt i gang. I september samlet vi alle konfirmentene til oppstartshelg, der vi gikk pilegrimsvandring fra Rypefjord til Hammerfest kirke. Det ble en fin start på konfirmenttiden, med god stemning og mange gode samtaler.

Undervisningen fortsetter gjennom året med samlinger, gudstjenester og ulike temaer.

Det er fortsatt mulig å bli med som konfirmant – ta kontakt med kirkekontoret. Dette gjelder både Hammerfest, Kvalsund og Kokelv.

Julekrybbe til 2-åringene

Også i år deler vi ut julekrybbe til alle barn som fyller 2 år.

Utdelingen skjer under gudstjenesten den 1. søndag i advent.

Krybben er en liten gave som hjelper barna å bli kjent med fortellingen om julen, og mange familier setter pris på å ta den fram år etter år.

6-årsbok i Hammerfest

3. søndag i advent deler vi ut bok til alle som fyller 6 år i år.

Dette er en hyggelig tradisjon i menigheten, og vi håper mange familier kommer. Ta gjerne kontakt med kirkekontoret om du lurer på noe.

4- og 6-årsbok i Kvalsund

I Kvalsund kirke blir det utdeling av bøker til 4- og 6-åringene 1. søndag i advent, slik som tidligere år.

Velkommen til en hyggelig gudstjeneste for både barn og voksne.

Tårnagenter

Vi inviterer alle barn i 3. klasse til å være tårnagenter!

Da møtes vi i kirka for å løse mysterier, høre fortellinger, spise og ha det gøy sammen.

Tårnagenthelga arrangeres som vanlig i månedsskiftet januar/februar, og mer informasjon kommer når det nærmer seg.

Julevandringer

Før jul inviteres barnehagene i kommunen til julevandring i kirka.

Barna får høre juleevangeliet og blir med på en liten reise til Betlehem, der de møter Maria, Josef og Jesusbarnet. Dette har blitt en fast og populær førjulstradisjon som mange gleder seg til hvert år.

Knøttesang

Vi starter opp igjen med knøttesang i midten av januar. Knøttesang foregår i kirkestua hver onsdag kl 17:30-18:00. Her synger og danser vi med barna.

Babysang

foregår torsdager

kl 12:00-13:30

i kirkestua. Vi

starter opp igjen

i januar/februar.

Babysang er for

foreldre som er hjemme med babyen.

Vi synger for og med barna og slutter av med å spise lunsj sammen. Sangstemme er ikke nødvendig. For barnet er din sangstemme verdens vakreste.

JULEQUIZ

- spørsmål og svar for barn og voksne

1. Etter Josef og Maria forlot Betlehem, hvilke land reiste de til med Jesus?
2. Hvilken farge er det på bærene som er på misteltein?
3. Hvor mange kanter har et snøflak?
4. En av verdens mest kjente brus-selskaper bruker julenissen i sine reklamer hvilket selskap er det?
5. Hva er det franske navnet for Julenissen?
6. Hvilke gaver ga de tre vise menn baby Jesus?
7. Hvilket land sender et stort juletre til London hvert år som tradisjon?
8. Hvem hadde hovedrollen i filmen 9. «Jingle All the Way» fra 1996?
9. Hvem har laget sangen «Last Christmas»?
10. Når ble det første julekortet sendt?
11. Hva er «God jul!» på spansk?
12. Hvor mange reinsdyr har julenissen?
13. Hvilket land startet først å bruke juletre?
14. Hvem oppfant elektriske julelys?
15. Hvilket land eksporterer mest juletre i verden?

Barnas

Vits:

Vet du hva som
er meitemarkens
favorittsang?
Svar: Deilig er
jorden.

LABYRINT

Kan du hjelpe
gjeterne å finne
veien til stallen?

Tegninger: EMILY FOX

FINN FEM FEIL

Her forteller englene gjeterne om Jesusbarnet
i krybben. De to bildene er nesten helt like, men
kan du finne de fem feilene på bildet under?

Gi bladet **Barnas**
til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er
hentet fra bladet.

Bestill abonnement
på sondagsskolen.no
eller 22 03 71 00

FARGELEGG

PRIKK TIL PRIKK

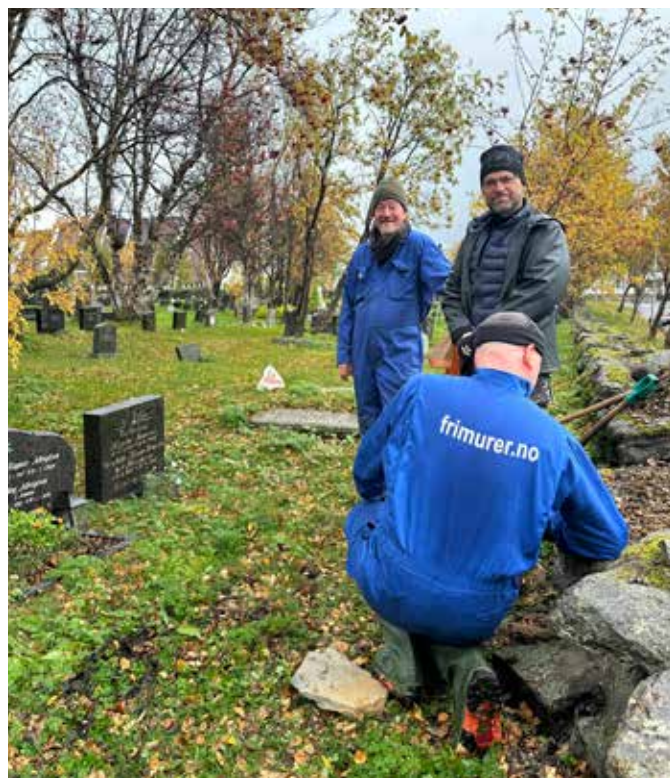
Tegn strek fra 1 til 2
også videre.
Hva gjemmer
seg her?

Søndagsskolen – mer enn du tror

Medlemmene i fullt arbeid med kvisting og utlegging av bark.

Kirkegårdsmuren får også reparasjon på utsatte steder.

Lokal innsats

- Frimurerne i Hammerfest bidrar til forskjønnning av kirkegården på Hauen

TEKST/FOTO: Ole Martin Olsen

Frimurerlosjen i Hammerfest har tatt et flott initiativ for å forskjønnne kirkegården på Hauen. Flere av losjens medlemmer brukte noen lørdager i oktober til dugnadsarbeid, der de blant annet kvister, rydder og hjelper til med å rette opp kirkegårdsmuren. Kirken i Hammerfest uttrykker stor takknemlighet for innsatsen og engasjementet fra frimurerne.

– Dette betyr mye for oss, og vi setter stor pris på alt arbeidet som legges ned for å ta vare på kirkegården, sier kirkeverge Ole Martin Olsen.

Initiativtaker Rune Karlsen fra Frimurerlosjen forteller at arbeidet springer ut av et ønske om å bidra positivt til lokalsamfunnet.

– Vi ønsker å bruke tid og krefter på å gjøre noe meningsfullt for byen vår. Kirkegården er et viktig og ærverdig sted, og det føles godt å kunne bidra til å holde den vakker og velstelt, sier Karlsen.

Kirken retter en stor takk til alle som deltar i dugnaden, og håper samarbeidet kan fortsette også i fremtiden.

MALTA

– smeltedigelen i Middelhavet

TEKST/FOTO: Peter L. Bullen

Vanligvis når man forteller noen at man skal reise et sted, får man kommentarer, meninger eller anekdoter om destinasjonen. I forkant av reisen min til Malta, ble jeg oftere møtt med stillhet eller overraskelse da jeg nevnte høstens feriested. Det er kanskje ikke så vanlig for oss nordboere å dra helt ned til Malta, øyen i Middelhavet, nord for Libya og sør for Sicilia. Én kommentar fikk jeg: Halvdan Nedrejord bemerket at Malta hadde 365 kirker – en for hver dag i året.

Det skulle vise seg at kirker var en sentral del av Malta. Dette meldte seg hver morgen klokken 08:00, da kirkeklokkene spilte en kjent salme, som jeg fortsatt, ergerlig nok, ikke har greid å gjenkjenne. Det var ikke bare timeslag i de kirkeklokkene, det var hele salmevers. Salmer viste seg å være kjære for befolkningen på Malta. Vi snek oss inn i en gudstjeneste i bydelen Valletta. Den katolske liturgien var gjenkjennelig, men det var ingen hjelpemidler i form av verken gudstjenesteprogram eller salmebok. Her kunne folk alt utenat, og attpåtil var gudstjenesten fullstendig på maltesisk, et arabisk-og-italiensk-inspirert språk som brukes på øya ved siden av engelsk.

Her begynner man å ane hvorfor jeg kaller Malta for smeltedigelen i Middelhavet. Et katolsk land midt i mellom to kontinenter, talende et eget språk som er et resultat av dets geografiske posisjon, og attpåtil er engelsk et offisielt språk, de bruker euro, men engelske stikkontakter og kjører på venstre side av veien. For så vidt var

typisk engelske, røde telefonkiosker fortsatt synlig i gatene som minnet om Italia. All denne engelske innflytelsen kommer fra at landet var en britisk koloni frem til 1964.

Øyas historie er derimot eldre enn som så. Noen vil tenke på Paulus når de hører om Malta. I Apostlenes gjerninger, slutten av kapittel 27 og begynnelsen av kapittel 28 får vi høre om hvordan Paulus en gang endte opp på Malta. Det var ingen ferie, det er helt sikkert. Paulus var en fange og skulle fraktes fra Kreta til Roma da skipet hans forliste ved Malta. Både mannskap og fanger svømte til nærmeste land, angivelig til en liten øy som av åpenbare grunner har fått navnet St. Paulus' øy, hvor han også har fått en statue oppreist etter seg.

Paulus forteller at de ble svært godt tatt imot av lokalbefolkningen: «Innbyggerne der var uvanlig hjelpsomme mot oss» står det. Dette kan jeg bekrefte at fortsatt stemmer, både høfligheten og gjestfriheten lever fortsatt i beste velgående. Man måtte ikke stoppe lenge opp før noen spurte om man trengte hjelp, og varmere befolkning skal man lete lenge etter. Min mor – reisens hovedperson som burdagsjubilant med rundt år – ble tilbudt smertestillende av noen arbeidere da hun leita etter apoteket, og lokale nølte ikke med å finne frem varmeldingen for å se når det var best å dra på sjøen. Det er godt å se at varmen i det maltesiske folk er bevart helt fra Paulus sin tid!

I tillegg til en egen øy har Paulus også fått flere kirker oppkalt etter seg.

Noen til selve Paulus, andre til Paulus sitt skipsvrak. I byen Rabat er det en katedral som er oppkalt etter Paulus, og en grotte hvor han skal ha vært fengslet i de månedene han tilbragte på øya. Nå er det mange turister som drar dit også for å se hvor deler av Game of Thrones ble filmet, men det er fortsatt noe spesielt i å vandre i gamle fotspor.

Kristendommen er både historisk og ahistorisk. På et vis har ikke de historiske faktaene overhodet noe å si for vår tro. Men vi er tross alt en del av en tradisjon som har lange røtter. Det gjør noe med et menneske å koble seg på de som har vandret foran en og formet den veien man selv går på. Kanskje fortiden kan lære oss noe om den vi er i dag?

I Malta sitt tilfelle er historien nøkkelen til å forstå hvordan denne smeltedigelen ble til. Mangfoldet av kulturer og språk har vært med på å forme dette øysamfunnet, og mangfoldet har fått lov til å blomstre. Det var spesielt å se at den eldre generasjonen ofte foretrakk engelsk, mens den yngre generasjonen snakket maltesisk. Historien endrer seg stadig vekk, og tidens hjul ruller ennå. Det er sant på Malta, og det er sant her hjemme i nord.

Hammerfest kirke forfaller

– håper på hjelp fra kommune og kirkebevaringsfond

Hammerfest kirke står foran en omfattende rehabilitering etter flere år med slitasje og forfall. Kirkevergen advarer om at bygget trenger en totalrenovering for å kunne bevares for framtida, og ber nå kommunen og kirkebevaringsfondet om økonomisk støtte til prosjektet.

TEKST: Ole Martin Olsen

FOTO: Ole Martin Olsen, Tom E. Ness

Trenger totalrehabilitering

Etter flere tiår uten større vedlikeholdsarbeid viser Hammerfest kirke nå tydelige tegn på forfall. Fuktproblemer, avskallet maling, råte i trekonstruksjoner og lekkasjer i taket har ført til at kirka er i langt dårligere stand enn ønskelig.

– Kirka er et viktig symbol for byen og en sentral del av lokalsamfunnets historie, men vi står nå ved et punkt der det ikke lenger er mulig å lappe på. Bygget trenger en totalrehabilitering, sier kirkeverge Ole Martin Olsen i Hammerfest kirkelige fellesråd.

Fellesrådet har sendt inn behovet til Hammerfest kommune og håper at et rehabiliteringsprosjekt kan settes på lista over prioriterte investeringer i langtidsbudsjettet. I tillegg vil det søkes om støtte fra Kirkebevaringsfondet, som kan bidra med inntil 60 prosent av kostnadene til rehabilitering.

Kommunens ansvar

I henhold til Trossamfunnsloven er det kommunen som har det økonomiske ansvaret for å bygge, drifte og vedlikeholde kirkebyggene i Den norske kirke. Kirkevergen håper derfor at kommunen vil bidra.

– Vi forstår at det er mange behov i kommunen, men dette handler om å bevare et viktig kulturminne og samlingssted for kommende generasjoner. Vi håper politikerne ser verdien av å sikre kirka nå, før skadene blir enda mer kostbare å utbedre, sier kirkevergen.

Dersom både kommunen og kirkebevaringsfondet prioriterer dette, kan prosjektet starte allerede i løpet av de neste årene.

Trossamfunnsloven og kommunens ansvar

- Kommunen har etter trossamfunnsloven § 20 ansvar for å finansiere bygging, drift og vedlikehold av kirkene i Den norske kirke.
- Dette gjelder både nødvendige reparasjoner, oppvarming, renhold og større investeringer som rehabilitering.
- Fellesrådet kan søke kommunen om midler, men det er kommunestyret som avgjør prioriteringene i budsjettet.

Kirkebevaringsfondet

- Opprettet for å bidra til sikring og vedlikehold av kirker over hele landet.
- Kan gi inntil 60 prosent medfinansiering til restaurering og bevaring av kirkebygg.
- Forvaltes nasjonalt, men søknader behandles fortløpende.
- Målet er å bevare kirkebygg som viktige kulturminner og møteplasser i lokalsamfunnene.

Tlf. 78 41 30 40 - Mob. 951 22 110

 Et lokallag i Hørsholmenmedes Landsforbund

EN REISE TIL LIVET – OVER FJELLET

TEKST/FOTO: Peter Lund Bullen

For første gang på flere år skjedde høstunderet – det var verken storm eller pøsregn da vi skulle markere starten på konfirmanåret med pilegrimstur over fjellet. Tvert imot, det var solskinn, og vinden hadde bestemt seg for å stå stille denne dagen.

Som en del av konfirmantenes oppstartshelg møttes vi ved Rypefjord kirke en lørdag i september. Det er ikke sikkert alle visste hva en «pilegrim» er før vi startet; «perletur» er kanskje mer kjent enn «pilegrimstur». En ting er sikkert, før dagen var omme så hadde alle konfirmantene fått føle på hvordan det er å være en pilegrim.

En pilegrim er en vandrer. En pilegrim er noen som vandrer mot et mål, men som ofte ender opp med å verdsette reisen høyere enn selve målet. En pilegrim vandrer ofte mellom hellige steder eller kirker, i vårt tilfelle vandret vi fra Rypefjord kirke til Hammerfest kirke via Jansvannet. Vi vandret i Guds

gode natur og fikk kjenne på hvilke velsignelser han gir oss.

For velsignelsene er der, vi må bare ta oss tid til å se, høre, lukte og føle dem.

Pilegrimer blir sultne. Før i tiden spiste pilegrimene ganske enkelt på sin reise, for å holde sinnet klart. Men en pilegrimsreise har ingen fasit. Daniel Skog sto klar med grillen på Jansvannet og serverte grillmat til sultne konfirmanter, og det slo ikke feil. En pilegrim får mye næring, både fysisk og åndelig.

Da vi omsider ankom Hammerfest kirke, litt slitne og støle (i hvert fall gjelder dette undertegnende), var alteret dekket for pilegrimsgudstjeneste. I fellesskap med hverandre og Gud ba vi for hele konfirmasjonsårets reise. Vi hørte sokneprestens ord om at vi alle er pilegrimer – pilegrimer for livet. Spesielt i dette viktige året som leder opp til konfirmasjon, så er man på vandring. Det er et år i livet der man kan gruble

over livets store spørsmål, når man blir hørt og tatt alvorlig i det man undrer seg over angående både liv og død, tro og tvil.

Til livets vandring ble konfirmantene utrustet gjennom nattverdsfeiring. I nattverden møter vi Jesus, og Jesus møter oss, på en helt fysisk måte gjennom hans legeme og blod. Dette gir oss en styrke til livet, som vi stadig vekk trenger påfyll av. Konfirmantene, som mange andre, har bekymringer for hvordan livet vil gå og hvilken verden vi kommer til å leve i fremover. Disse spørsmålene er på sin plass for oss alle å stille oss. Men vi må også huske at vi er en del av verden, og vi er med på å forme den gjennom våre handlinger. Mitt håp for årets konfirmanthull er at de henter styrke og dyder fra kirkens skattekammer, for deres vandring som livets pilegrimer.

Henrik Vaséli på gitar og sang, prest Jon Arne Tandberg på gitar og sang, Arvid Kåsereff på trommer og Gaute Eliassen på bass

Kulturgudstjeneste i Kvalsund under bygdedagan

TEKST: Jon Arne Tandberg
FOTO: Åge Eriksen

*For andre år på rad ble
Bygdedagan i Kvalsund
arrangert i tidsrommet
30. august - 07. september.*

Søndag 7. september var det kulturgudstjeneste i Kvalsund kirke som del av programmet for bygdedagan.

Gudstjenesten var planlagt som en vanlig gudstjeneste med dåp, men med husorkester som sto for musikken. Bandet besto av Henrik Vaséli på gitar og sang, Gaute Eliassen på bass,

Jon Arvid Kåsereff på trommer og prest Jon Arne Tandberg på gitar og sang. Bandet spilte til salmene under gudstjenesten og hadde to soloinnslag: Henrik sang salmen 'Du som styre straum og vind' og Jon Arne sang en av sine egenkomponerte sanger, begge soloinnslagene sammen med bandet.

Under gudstjenesten ble også lille David Svendsen døpt til stor stas og glede for både familien og menigheten som var til stede. Prest Jon Arne hadde en allsidig (og hektisk) dag med både å være dåpsprest, lede gudstjenesten OG være del av husorkesteret.

Bygdedagan i Kvalsund har som formål å bidra til glede, trivsel og bolyst. Festivalen hadde et variert program med alt i fra trylleshow, til foredrag og konserter gjennom et program over ni dager. Som siste post på programmet fikk Kvalsund kirke være med å sette et punktum for årets bygdefestival.

Bygdedagan har hatt god oppslutning blant folk og har skapt engasjement og glede for folk i alle aldre.

Dåpsfamilie med dåpsbarnet David Svendsen

Midt i naturen

Hammerfest kommune har mange "naturklenodier og skatter" som har vakt begeistring og glede i generasjoner, og som har stor betydning for manges identitet og livskvalitet. Vakker og ren natur med et rikt mangfold, stillhet og ro, god plass osv. er viktige årsaker til at mange bor her.

Forsommerkveld ved Monte Negro vannet på Kvaløya. Foto: Ingvill Ulveseth

Lav høstsol over Sennalandet. Foto: Tom E. Ness

*Møte med de store gutta på broen over Storvannselva.
Foto: Tom E. Ness*

*Blåkløkker med dogg dråper.
Foto: Tom E. Ness*

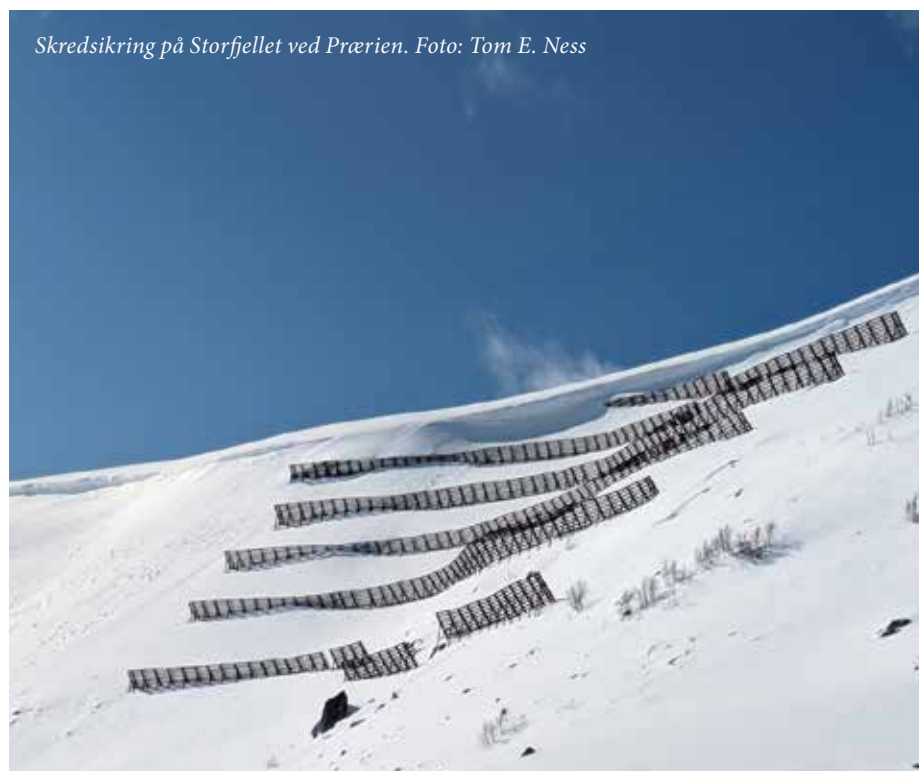
Reinflokk på Sennalandet (kommunegrensa). Foto: Tom E. Ness

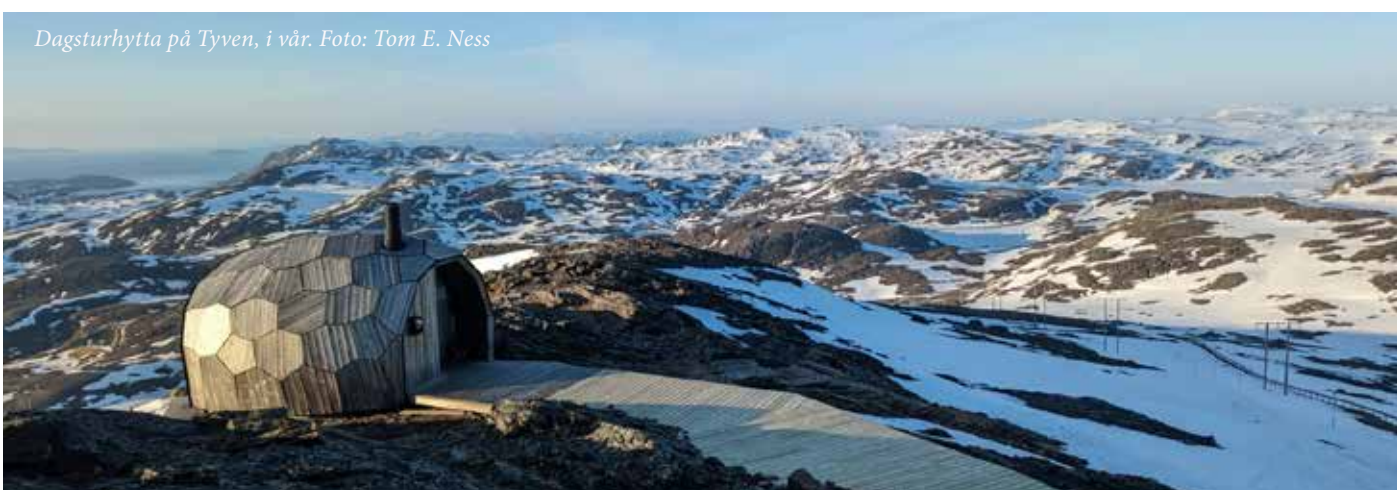
Høststemning på prærien. Foto: Tom E. Ness

*Kveldssol i Gamvika på nordre Sorøya.
Foto: Tom E. Ness*

Skredsikring på Storfjellet ved Prærien. Foto: Tom E. Ness

Dagsturhytta på Tyven, i vår. Foto: Tom E. Ness

”Kirka må være der”

– intervju med Hanne Marion Gaup

Menighetsbladets redaktør Tom Eirik Ness og sokneprest Jon Arne Tandberg intervjuer i dette nummeret Hanne Marion Gaup.

Hun sitter i menighetsrådet i Hammerfest, er nyvalgt representant på sametinget og har vært et samfunnsengasjert menneske i mange år. At hun også er pensjonist og har passert 70 er ikke veldig merkbart for oss som intervjuer henne.

Sokneprest Jon Arne Tandberg, Hanne Marion Gaup og redaktøren Tom E. Ness

Redaktøren: Takk for at du vil stille opp på intervju med oss Hanne Marion. Kan du fortelle litt om din bakgrunn?

Hanne Marion: Jo, takk selv. Jeg ble født på Fuglenes i 1954, det var mitt første hjem. Men morsfamilien min kom fra Sørøya. Mor mi var syk etter fødselen og jeg var hos besteforeldrene mine første halve året etter fødselen. Derfor ble jeg hjemmedøpt hjemme på kjøkkenet i Kuvika i barndomshjemmet til min mor. Hun døde senere da jeg var syv år gammel, etter dette vokste jeg og en bror opp hos fosterfamilien vår i Lundhavna på Sørøya. Mine to yngste søsken ble adoptert og vokste opp hos andre familier.

Soknepresten: Dette med hjemmedåp var en sterk tradisjon den gang.

Hanne Marion: Ja, det var helt vanlig, stort sett alle ble hjemmedøpt. Og senere ble man stadfestet i kirka. Det var min mormor som døpte meg. Jeg ble født inn i en familie hvor trua var sterk. Både mor mi og mormor var sterkt troende mennesker. Mormor var ei som reiste rundt og døpte når barn var født. Noen hadde den rollen å reise rundt å foreta hjemmedåp, hun har døpt mange på nordsida av Sørøya.

Redaktøren: Hvordan var oppveksten din videre?

Hanne Marion: Etter hvert ble det skole. Vi gikk på internatskole, først på Langstrand, og så på Fjordtun. Jeg hadde en god opplevelse

av å gå på internatskole, der var alle likestilt, det var flotte folk i betjeninga, særlig minnes jeg husmora på Langstrand, alle var glade i ho.

Soknepresten: Det finnes jo forskjellige erfaringer fra tiden da vi hadde internatskoler, jeg tenker det er viktig å høre din erfaring.

Hanne Marion: Alle har sin egen erfaring selvfølgelig, det må vi respektere, men det er viktig for meg å fortelle min erfaring. Jeg gikk ferdig ungdomsskolen på Fjordtun internat. På Fjordtun kom det unger helt fra Loppa, så vi var på en måte et stort fellesskap fra distriktet på internatet. Men det er klart det var andre forhold den gang. Skoleruta var at vi fikk komme hjem annenhver helg, men var det dårlig vær, kunne hjemreisen fort bli utsatt. Og komme seg hjem var heller ikke alltid like enkelt.

En gang da jeg var 9 år og vi skulle hjem fra internatet, så kom vi oss ikke på land i Lundhavna på grunn av dårlig vær. Så da ble vi med videre til Hellefjord. Der fikk vi ungene som skulle til Lundhavna beskjed om å gå hjem. Så da gikk vi over fjellet hjem. Det var høst og kaldt, så det var bare å fylle sinkbalja å ta et varmt bad da vi kom hjem.

Soknepresten: Du var barn på 50-60 tallet, samfunnet har endret seg ganske mye siden den gang. Hva er de største forskjellene til i dag synes du?

Hanne Marion: Den gangen handlet det mye om livberging. Alle hadde sau, noen hadde ku. Det var alltid mye arbeid hjemme, som barna deltok i fra de var små, også var man alltid ute. Vi var tre familier i Lundhavna som hadde mye med hverandre å gjøre. Men det var også et stort fellesskap, man kjente og hadde venner i nabofjordene også. Jeg har en opplevelse av at man kjente mange folk den gang, det var alltid vanlig å være hos hverandre. Husene var åpne. Reiste man til byen for eksempel, så bodde man alltid hos folk man kjente og lå på madrass på gulvet. Det var selvfølgelig ikke det medietrykket vi har i dag, derfor var man mer sosial med hverandre. Jeg husker godt at noe av det vi likte best å gjøre var å høre på musikk på Radio Luxemburg om kveldene.

Redaktøren: Du har hatt perioder i livet hvor du har bodd andre steder, men du har bodd mange år her i Rypefjord. Hva har vært ditt virke?

Hanne Marion: Ja, jeg tok handelsskolen i Oslo, og var der i tre år, og har siden bodd blant annet 12 år i Trøndelag. Her i Hammerfest har jeg jobbet på kontor, i bank og på butikk. Som 40-åring ble jeg ufør. Etter det har jeg jobbet så mye som jeg har hatt krefter til. Jeg har jobbet i hovedsak på butikk og hatt en del frivillig arbeid og verv og politiske verv. De siste årene frem til jeg var 70 jobbet jeg på krisesenteret i Hammerfest. Det var meningsfullt og tøft arbeid, men jeg har levd et langt liv, og det

har vært meningsfullt og givende å være en godt voksen og kunne bidra i det som det var behov for.

Soknepresten: *Din arbeidserfaring og samfunnsengasjement handler egentlig like mye om tiden etter at du ble ufør som tiden før. Var det viktig for deg å gå inn i dette etter at ble ufør?*

Hanne Marion: Ja det var viktig for meg. For meg handler det om at det å ha noe å gjøre, det er viktig i livet. Det å kunne bidra med det en har krefter til er viktig for meg. Og det er helsebringende.

Redaktøren: *Du er nyvalgt representant på sametinget, hvordan har veien med samisk identitet vært for deg?*

Hanne Marion: Jeg har hatt en gradvis oppvåkning med samisk identitet i mitt liv. Jeg har jo alltid visst at morfar var same. Men bevisstheten på hvor samisk man var har kommet i sen alder. Man har jo vokst opp i den tida hvor det å være samisk var noe som ikke var tema. Skambelagt på en måte. Som unge så var det samiske noe man var lært opp til å fleipe med.

Soknepresten: *Ja, det gjelder jo særlig her på kysten at selv om fornorskingspolitikken offisielt var avsluttet så hang den lenge igjen i kulturen. Er det din erfaring?*

Hanne Marion: Ja, jeg vokste opp i en tid hvor fornorskningen fortsatt var veldig til stede i kulturen. Det samiske var sett ned på, hang nok igjen fra generasjonene før, at det samiske ikke var bra - det var skittent. Når man vokser opp i en kultur hvor det samiske er så negativt, så blir det til slutt en sannhet ut av det. Inntil at man selv ser at det her, det er ikke sant.

Soknepresten: *Hvordan så du at det ikke var sant?*

Hanne Marion: Det handlet rett og slett om å gå tilbake å se på slekta, og når forholdet til det samiske snur i samfunnet, så får man også selv mulighet til å se på egen historie i et nytt lys. Særlig har det vært viktig i min bevisstgjøring å se at også ens egne barn og den yngre generasjon er interessert i å få vite og få kunnskap om sin slekt og historie, - og å ta tilbake det samiske. For meg har det handlet om både å få vokse inn i en samisk identitet og å gi den videre til mine barn.

Redaktøren: *Det er en viktig fortelling*

du forteller Hanne Marion. Det er jo din fortelling om ditt liv, men jeg tenker det også er en fortelling som mange fra våre områder kan kjenne seg igjen i. Hvor går veien videre med ditt engasjement?

Hanne Marion: Fra skoletida husker jeg at ei av de som var husmor var samisk, men ho snakka aldri samisk. Jeg har tenkt at slik har det vært for mange, tausheten om eget språk og kultur. Derfor har jeg et brennende engasjement for det sjøsamiske her på kysten. Jeg er engasjert for både samisk kultur og språk. For min egen del har jeg vært engasjert i å sy kofte, og har sydd mange Sørøysundkofter de siste årene. Jeg synes det er flott at flere og flere ønsker seg kofte, og at flere lærer seg å sy Sørøysundkofte. Jeg har selv vært så heldig å få lære flere å sy.

Soknepresten: *Hvordan oppleves det å være valgt inn på sametinget? Hva blir rollen din videre der?*

Hanne Marion: Det oppleves flott og høytidelig å være valgt inn. Det er selvfølgelig mye nytt og kanskje litt skremmende, men jeg tenker det er bra folk som er valgt inn og det er godt samarbeidsklima. Jeg kan ikke gjøre annet enn å prøve å gjøre mitt beste. Jeg er valgt inn i plan og finanskomiteen. Det blir mye arbeid med budsjett og regnskapssaker. Også kulturaktiviteter og kirkesaker er innenfor ansvarsområdet til komiteen.

Redaktøren: *Det høres ikke ut som noen rolig pensjonisttilværelse dette her Hanne Marion, men det høres ut som du er motivert.*

Hanne Marion: Ja, selv om jeg er 71 år gammel, så tenker jeg at man blir aldri for gammel, man kan alltid lære seg noe nytt. Og dette er jo ting jeg brenner for.

Soknepresten: *Vi sitter her i Rypefjord kirke Hanne Marion, hva betyr kirka for deg?*

Hanne Marion: Kirka betyr veldig mye for meg. Og spesielt den her kirka. Dette var den kirka vi unger var i når vi var små. Her ble jeg viet første gang jeg var gift av Rosemarie Køhn som var vikar her da (Red: senere biskop i Hamar), her ble sønnen min døpt og her har jeg fulgt mange av mine slektninger til grava. Rypefjord kirke er veldig viktig for meg, den er kirka som har fulgt livet mitt. Jeg har kanskje ikke følt meg så veldig religiøs gjennom livet, men jeg har barnetrua mi og jeg har den oppveksten jeg har. Og da har

kirka vært viktig for meg - og er viktig.

Soknepresten: *Har du noen tanker om hvor kirka burde ta retning?*

Hanne Marion: Jeg håper og tror at kirka skal forbli en viktig institusjon for folk. Kirka må være der - til stede for folk, fra fødsel til død. Alle har sin tro og sitt livssyn - det er sånn det må være, men her i kirka er mitt engasjement, jeg synes det er godt å tenke på at kirka er der, den er en trygghet i hverdagen. Det var sterkt å være med på allehelgensgudstjenesten i høst, og se de tente lysene som folk hadde tent for alle sine. Det var så fint i år at alle kunne få tenne lys. Også samles til kirkekaffe etterpå. Jeg er veldig glad for at vi nå har fått kirkekaffen som en fast ordning hvor man kan møtes etter gudstjenestene.

Redaktøren: *Takk for denne flotte samtalen. Er det noen du ønsker å si til slutt?*

Hanne Marion: Ja, jeg skulle virkelig ønske at man fikk ordna mer opp med kirkebyggene våre, det trengs penger til å pusse de opp. Jeg så det under den flotte allehelgensgudstjenesten, det er mange ting som må tas tak i i kirka, jeg tror det blir dyrt å pusse opp kirka hvis man venter for lenge med å la ting forfalle. Kirka må ivaretas, den betyr mye for folk.

Foto: André Hofland

G. HAGEN

G. HAGEN
EIEIENDOM

norli

kontorspar

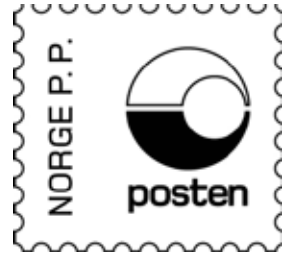
sport 1

MIX

G. HAGEN
GULL • UR • GLASS

- Julequiz svar: 1. Egypt 2. Hvit 3. seks
- 4. Coca-cola 5. Pere Noel 6. Gull,
- røkelse og myrra 7. Norge 8. Arnold
- Schwarznegger 9. Wham! 10. Det ble
- sent i 1843 av John Horsley 11. Feliz
- Navidad 12. Ni 13. Tyskland 14. Thomas
- Edison i 1880 15. Canada

Returadresse:
Hammerfest kirkekontor
Postboks 70,
9615 Hammerfest

Juleevangeliet

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærske, som lovpriste Gud og sang:

*Ære være Gud i det høyeste
og fred på jorden blant mennesker
som Gud har glede i.*

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt sett; alt var slik som det var sagt dem.